

Ved lov nr. 387 af 6. juni 1991 om ændring af udlændingeloven (EF-asyllkonventionen) blev der endvidere indsat en række kompetence- og klagerregler vedrørende afgørelser truffet efter reglerne i Dublinkonventionen. De gældende bestemmelser om kompetence- og klagerregler vedrørende afgørelser truffet efter reglerne i Dublinkonventionen findes i udlændingelovens §§ 48 a – 48 d.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 a, stk. 1, skal Udlændingestyrelsen bl.a. snarest muligt træffe afgørelse om afvisning, overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a, når en udlænding påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens § 7 (asyl).

Tilsvarende skal Udlændingestyrelsen efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 b snarest muligt træffe afgørelse vedrørende en anmodning fra et andet EU-land om at overtage, tilbagetage eller modtage en udlænding efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a.

De nærmere regler vedrørende Udlændingestyrelsens sagsbehandlingstid, herunder svarfrister for afgørelser i henhold til udlændingelovens § 48 a, stk. 1, og § 48 b, er fastsat i cirkulære nr. 139 af 3. september 1997 om sagsbehandlingstiden for afgørelser i henhold til udlændingelovens §§ 48 a, stk. 1, eller 48 b.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 c kan Udlændingestyrelsen uanset bestemmelserne i udlændingelovens §§ 48 a og 48 b beslutte at behandle en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) her i landet, såfremt særlige hensyn af humanitær karakter taler herfor, og udlændingen ønsker det.

Muligheden for at klage til integrationsministeren over en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens §§ 48 a – 48 c fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 d. Det fremgår i den forbindelse, at en klage ikke har opsættende virkning.

De gældende bestemmelser i udlændingelovens §§ 48 a – 48 c henviser således ikke til Dublinkonventionen, men til reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a.

På denne baggrund foreslås der ved lovforslaget ingen ændringer af ordlyden af disse bestemmelser. Derimod foreslås ændringer i udlændingelovens kapitel 5 a, jf. ovenfor. Der henvises herved i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

Ved lov nr. 387 af 6. juni 1991 om ændring af udlændingeloven (EF-asyllkonventionen) blev kapitel 8 a endvidere indsat i udlændingeloven. Kapitlet indeholder bl.a. regler om videregivelse af oplysninger i medfør af Dublinkonventionen.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 b, stk. 1, kan fortrolige oplysninger modtaget fra et andet EU-land i medfør af Dublinkonventionens artikel 15 kun videregives til de myndigheder, der er nævnt i Dublinkonventionens artikel 15, stk. 5. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at oplysningerne alene må anvendes til de formål, der er nævnt i Dublinkonventionens artikel 15, stk. 1. Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 b, stk. 2, 1. pkt., må fortrolige oplysninger, i det omfang det følger af Dublinkonventionen, videregives til et andet land, der er tilknyttet Dublinkonventionen.

Ved lovforslaget foreslås henvisningerne i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 b til Dublinkonventionens artikel 15 ændret til henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i Dublinforordningens artikel 21. Der henvises til den foreslåede affattelse af § 58 c, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 c fører Registertilsynet her i landet tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er modtaget efter Dublinkonventionen.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 d kan integrationsministeren fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af bl.a. Dublinkonventionen.

Endelig indeholder den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 e en bemyndigelse til integrationsministeren til at fastsætte, at de regler i udlændingeloven, der er gennemført til opfyldelse af Dublinkonventionen, med de nødvendige ændringer også skal kunne anvendes i forhold til et eller flere tredjelande, der har indgået overenskomst med EU-landene om at tilknytte sig Dublinkonventionen eller et tilsvarende arrangement.

Ved lovforslaget foreslås henvisningerne til Dublinkonventionen ændret til henvisninger til reglerne i Dublinforordningen. Der henvises til den foreslåede affattelse af §§ 58 c, stk. 3, 58 d og 58 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Danmark har ønsket at tilknytte sig Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag for herved at erstatte Dublinkonventionens regelsæt med forordningens regelsæt. Dublinforordningen har som beskrevet i afsnit 3.2 i al væsentlighed samme systematik og indhold som Dublinkonventionen.

Som beskrevet ovenfor blev det retlige grundlag for Danmarks ratifikation af Dublinkonventionen tilvejebragt ved en række henvisninger i udlændingeloven til Dublinkonventionen. Dublinkonventionens kriterier for fastlæggelse af en medlemsstats ansvar for be-